

Milovať Ježiša s bl. Máriou Celestou

Modlitba: Pane Ježišu, prosíme Ťa, daj nám svojho Svätého Ducha! Ty si dovolil, aby Tvoje Srdce, plné lásky k nám, bolo na kríži pre nás dokorán otvorené. Tak veľmi si nás miloval, daroval si sa nám celý, nič a nikto Ťa nemohol zastaviť, aby si nám preukázal svoju lásku až do krajnosti. Nik nás nemiluje ako Ty! Ty si beznádejne zamilovaný, spojil si sa s nami na celý život a na celú večnosť. Nazval si nás nielen priateľmi, ale pozývaš nás, aby sme vstúpili do vzťahu lásky. Prosíme Ťa, aby Tvoj Svätý Duch nás otváral na prijatie Tvojej lásky – lásky ktorú nám môžeš dať iba Ty, lásky v ktorej žijeme, hýbeme sa a sme. Prosíme Ťa o túto milosť otvorenosti a prijatia, na mocný príhovor Tvojej Matky Márie a bl. Márie Celesty. Amen.

Na našom minulom stretnutí sme si povedali, že dokument Novo millenio ineunte (Na začiatku nového tisícročia), ktorý podpísal sv. Ján Pavol II, ostáva stále aktuálnym a inšpirujúcim textom pre náš život. Sv. Otec v ňom píše okrem iného o trvalom programe kresťana, ktorý netreba ani hľadať ani vymýšľať: „Program tu už máme: obsahuje ho evanjelium a živá tradícia. Svoje ťažisko má napokon v samom Kristovi, ktorého treba poznať, milovať a nasledovať... Je to program, ktorý sa striedaním čias a kultúr nemení.“¹ Teda našim programom na tento rok je Krista poznať, milovať ho a nasledovať! Toto je program pre kresťana, pre každého z nás v jeho osobitnom povolaní, je to program pre náš každodenný život, na tom mieste kde sme a kde žijeme. Minule sme hovorili o poznaní, poznávaní Ježiša. Dnes pokračujeme v téme: Milovať Ježiša. V uvažovaní o tejto téme nám pomôžu aj slová bl. Matky Celesty, dokumenty Cirkvi a predovšetkým Božie slovo.

O. Raniero Cantalamessa v knihe: Život v Kristovi píše, že výraz: „Božia láska“ má dva významy: jeden predstavuje našu lásku k Bohu a druhý lásku Boha k nám. Ľudský rozum, ktorý má svojou prirodzenosťou skôr sklon k aktivite než k pasivite, dával vždy prednosť prvému významu, tzv. „povinnosti“ milovať Boha. V niektorých dobách sa hovorilo skoro iba o „prikázaní“ milovať Boha a o stupňoch tejto lásky. Božie slovo však dáva prednosť druhému významu: láske Boha k nám, pretože až z nej vyplýva naša láska, naša odpoveď! Na Božej láske, nie je najdôležitejšie, že človek miluje Boha, ale že Boh miluje človeka a miluje ho ako prvý! „Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás.“ (1Jn 4, 10). Znova nám treba nastoliť poriadok zjavený Božím slovom a opäť postaviť „dar“ pred „prikázanie“ a jednoducho ohlasovať, že Boh nás miluje! Z toho vyplýva všetko ostatné, vrátane našej schopnosti milovať Boha² – o čom dnes chceme hovoriť.

Chcela by som zopakovať to, čo sme si povedali na našom prvom stretnutí (september 2017). Ak by sme chceli urobiť súhrn myšlienok, slov, ktoré zapísala Mária Celesta počas celého svojho života, ak by sme mali jednu vetu zhrnúť jej poslanstvo Cirkvi a dnešným ľuďom – čiže nám, boli by to tieto slová: **Boh je láska a miluje ťa!** Pre vás, ktorí vnímate, že chcete žiť našou spiritualitou, je táto veta kľúčovou, v poznaní a chápaní charizmy, ktorú nám Boh dal skrze bl. Máriu Celestu. Ak chceme žiť touto charizmou a vnímať ju ako našu cestu, musíme sa neustále ponárať do tejto pravdy: Boh je láska! A potom v jej perspektíve vnímať svoj život: Boh ma miluje! „Miluje ma a seba samého vydal za mňa.“ A pomáhať aj iným, aby skrze nás zakúsili konkrétny dotyk tejto lásky a prijali ju do svojho života!

Mária Celesta sa podelila s nami svojou skúsenosťou živého vzťahu s Bohom, a ako naša skutočná priateľka, sestra a matka nás vedie k našej osobnej skúsenosti Božej lásky. My sa často „namáhame“, aby sme milovali Boha (áno, máme milovať), robíme si predsavzatia, snažíme sa byť nábožní, modliť sa, konať skutky milosrdenstva, žiť podľa Božích prikázaní, žiť duchom blahoslavenstiev, žiť dobre, žiť poctivo, čestne,... Toto je dobrý postoj, je to súčasť nášho kresťanstva, nášho vzťahu s Bohom, ale má to jeden háčik. V tomto všetkom môžeme zabudnúť na to, že kresťanstvo nie je o tom, čo ja robím pre Boha, ale predovšetkým to, čo Boh robí pre mňa! Nie ja Bohu robím dar, ale je to on, ktorý mne dáva všetko ako dar, a dáva predovšetkým seba samého! Novosť kresťanstva spočíva práve v tom, čo Boh urobil a robí pre mňa a pre moju spásu.

¹ Novo millenio ineunte, Apoštolský list Jána Pavla II, s. 42

² R. Cantalamessa, Život v Kristovi, s. 14- 15

„Oveľa dôležitejšie je uvedomiť si, ako veľmi nás Boh miluje, než to, ako veľmi ho milujeme my.“³ Túto pravdu kľúčovú pre náš život si musíme neustále pripomínať a prosiť Ducha Svätého, aby nás neustále „presviedčal“ že: Boh je láska, že nič ma od jeho lásky neodlúči a že ja som jeho milovanou dcérou, milovaným synom! Tak ako Duch Svätý viedol Ježiša a dal mu zakusovať Otcovu lásku, ako počul, že je milovaným Synom, ako sa v ňom modlil a volal: „Abba“, tak Duch Svätý koná aj v nás toto svoje dielo. Neviem, či vám prišlo niekedy na um, že Duch Svätý je iba jeden, ten istý pôsobil v Ježišovi a toho istého sme aj my prijali v krste a prijímame ho počas celého života! Máme toho istého Ducha!

A najdôležitejšou úlohou Ducha Svätého je rozlievať v našom srdci Božiu lásku! Môžeme a máme sa modliť o to najpodstatnejšie pre náš život: Daj nám Duchu Svätý poznať Otcovu lásku k nám, daj mi poznať Otcovu lásku voči mne, a to mi stačí! Aby sme mohli spolu so sv. Jánom vykriknúť v úžase:

„My, čo sme uverili, spoznali sme lásku akú má Boh k nám. On prvý miloval nás. Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme.“

Duch Svätý nám otvára oči a uši, otvára srdce, aby sme nielen „vedeli“, že Boh je láska, nielen aby sme túto lásku spoznali, ale aby sme jej aj uverili. Uveriť Božej láske znamená prijať ju osobne, znamená uveriť, že Boh mňa miluje! Vykriknúť ako sv. Pavol: „Ježiš Kristus ma miluje a seba samého vydal za mňa!“ Gal 2, 20 Prijať Božiu lásku do svojho života znamená napiť sa osobne z prameňa. Uveriť v Božiu lásku zahŕňa tri slová: potrebujem, dôverujem, odovzdávam sa. Potrebujem Božiu lásku, dôverujem jej čiže opieram sa o ňu, odovzdávam sa jej – vydávam sa jej úplne.

Ak sa v našom živote budeme opierať iba na našich náboženských výkonoch, na dobre, ktoré sme vykonali a na všetkých našich dobrých skutkoch a čnostiach ...po istom čase zakúsime, že nám to ide ťažšie a ťažšie. Iba hlboké vedomie Jeho lásky voči nám, dáva našej láske neskutočnú silu, dáva nášmu životu podľa Božích prikázaní radosť, skutočnú slobodu, ľahkosť, lebo neustálym prijímaním Božej lásky prechádzame z mentality otrokov, pracovníkov – k mentalite synov a dcér – milovaných synov a dcér!

Mária Celesta zakúsila vo svojom živote, že dar Božej lásky ju predchádza, že je predovšetkým tou ktorá má dovoliť Bohu, aby ju miloval, aby ju zahrnul svojou láskou! Z daru Božej lásky vyplýva všetko ostatné, vrátane našej odpovede, našej schopnosti milovať. Pravda, že sme milovaní (či si to uvedomujeme alebo nie, či to cítime alebo nie, či to prijímame alebo neprijímame) je naším DNA, naším genetickým kódom, ktorý nezmenia žiadne okolnosti nášho života! A spolu so sv. Pavlom bude vytrvalo hovoriť: *Nič nás nemôže odlúčiť od Božej lásky!* (Rim 8, 39) Jej krédom sú aj slová sv. Jána: „*My milujeme, pretože on prvý miloval nás... my sme poznali a uverili láske.*“ (1Jn 4, 19. 16) A preto iba ak žijeme v súlade s touto pravdou, žijeme plnohodnotný, zmysluplný a šťastný život!

V čase keď žila bl. Mária Celesta sa v duchovnom živote kládol dôraz na osobné úsilie človeka, na asketické prostriedky, ktoré mali byť pomocou na ceste k Bohu. Ona taktiež žijúc v tamtom čase prijala spôsob nábožnosti ľudí svojej doby, ale vždy vnímala prvenstvo Božej lásky vo svojom živote, vnímala, že ona odpovedá na bezhraničný dar lásky a tiež, že táto jej odpoveď je stále nedostatočná. Zakúšala denno denne vo svojom živote, že Boh ju predchádza svojou milosťou, a ako prvý ju miluje a pozýva, aby ho aj ona milovala. Prizrime sa teraz niektorým vybraným textom, ktoré sú toho svedectvom. Započúvajte sa do slov, akými sa k nej obracal, to, čo povedal jej – je aj pre nás, pretože Ježiš jej to prikázal napísať, aby tieto slová bolo pre nás svetlom a posilou. Prijmíme ich s vierou:

- *Všetky moje stvorenia milujem s rovnakou nekonečnou láskou.*⁴
- *Každá duša, bez rozdielu, je pre mňa jediná a ja som pre každú jediný milovaný.*⁵
- *Všetky duše budú rovnako oslávené v nebi, a to podľa veľkosti svojej lásky, a nie podľa veľkosti darov.*⁶

³ Tvít Pápeža Františka z nedele 3. 9. 2017

⁴ Rozhovory duše s Ježišom, 25

⁵ Rozhovory duše s Ježišom, s. 24

⁶ Rozhovory duše s Ježišom, s. 26

- *Myslíš si, že ťa nemilujem a že ťa nechcem vypočuť, keď ma prosíš o pomoc vo svojich potrebách. Ale to nie je pravda; viem, čo potrebuješ a čo je pre teba najlepšie...Dcéra, chcem, aby si ma milovala... Miluj ma a o nič viac sa nestrachuj. Vez, že tvoj rozum nemôže pochopiť moje cesty; ani žiadne stvorenie ich nikdy nepochopí.⁷*
- *Milujem ťa nekonečnou láskou. Pozri, s akým zalúbením a dobrotou ti ju preukazujem. Netúžim po ničom inom, ako obdarovať ťa ňou, moja drahá a milovaná nevesta.⁸*
- *Dcéra, túžim, aby si ma milovala. Miluj iba mňa a neznepokojuj sa kvôli ničomu inému.⁹*

Možno by bolo dobré, aby sme si napísali tieto slová a dali ich na viditeľné miesto a čítali si ich každý deň! A možno zvlášť vo „chmúrnych“ dňoch, keď je nám ťažko, keď cítime „únavu nádeje“¹⁰, zvlášť vtedy potrebujeme počuť kým sme a čo je podstatné v našom živote, o čo skutočne máme bojovať! Keď už máme bojovať, tak bojujme za podstatné a nie za malicherné veci!

Pre Ježiša je každá duša jediná, jedinečná, a láska je naším najväčším bohatstvom, pokladom nielen pre náš život tu na zemi, ale predovšetkým vo večnosti. Ona nás pripodobňuje Bohu! Všimnime si, že Ježiš Márii Celeste a aj nám nehovorí rob to a to, ale akoby hovorí: *Milujem ťa a chcem ťa obdarovať láskou – prijmi ju a potom budeš milovať aj ty! Toto je moja najväčšia túžba voči tebe!*

Vezmime si tieto slová na našu osobnú modlitbu a dovoľme Bohu, aby sa nás dotkol, dovoľme mu, aby zbúral všetky naše obranné mechanizmy, ktoré nám bránia prijať jeho lásku, prosme o pokorné srdce, o srdce dieťaťa, ktoré chce byť milované, a vôbec nerozmýšľa nad tým, či si túto lásku zaslúži alebo nie, ktoré vie, že túto jeho lásku potrebuje a z nej žije!

Boh zjavuje seba samého, lebo chce ľudí urobiť schopnými odpovedať mu, poznať ho a milovať oveľa viac, ako by boli schopní sami od seba.¹¹

Táto veta z KKC by mohla byť dokonalým komentárom a zhrnutím jej meditácii nad Božím slovom. Zvlášť je to viditeľné v meditáciách na Advent ale nielen.

Celé adventné meditácie sú jej rozjímaním nad tajomstvom Ježišovho vtelenia a narodenia, ktoré vníma ako jeden veľký hymnus na Božiu lásku. A pre seba prosí o milosť, aby jej *srdce milovalo v každej chvíľke života a aby roznechovala lásku k Bohu vo všetkých stvoreniach.*¹² Vnímajme jej slová ako „žeravé uhlíky“, ktoré hodené do našej mysle, našich srdc majú ohriať, zapáliť, ožiarit, priniesť teplo. Každý oheň sa začína od malej iskričky, prijmime preto tieto „iskry“ alebo „žeravé uhlíky“ aby sa v nás rozhořela láska, ktorá tlie a možno vychladla. Nedovoľme, aby zhasla úplne, lebo bez nej je v našom živote všetko nanič.

Z veľkého množstva textov z ktorých „sála“ jej úžas, jej povzbudenie k láske vyberáme aspoň niektoré:

- *Duša moja, miluj svojho milujúceho Boha, lebo on od počiatku, keď si ešte nejestvovala, zhliadol na teba a zamiloval sa do teba. Miloval ťa od večnosti a túžil ťa zahrnúť svojimi nekonečnými dobrodeniami.¹³*
- *Ten, ktorý bol neviditeľný, sa stal viditeľný pre svet, aby k sebe pritiahol srdcia svojich milovaných duší.¹⁴ Prečo to urobil? Počujem odpoveď: „Iba z lásky, iba pre lásku, iba pre lásku.“¹⁵*
- *Boh lásky sa vydal na cestu, aby sa narodil na zemi. Hľadá ľudské srdcia. Horí z lásky, lebo sa ti chce podarovať a byť tvojou cestou, pravdou a životom.¹⁶*
- *Boh lásky prichádza volať ľudské srdcia. Chce sa nám darovať.¹⁷*

⁷ Autobiografia, s. 128- 129

⁸ Rozhovory duše s Ježišom, s. 64

⁹ Rozhovory duše s Ježišom, s. 84

¹⁰ Toto slovné spojenie použil Pápež František na SDM v Paname

¹¹ KKC 52

¹² Porov. Meditácie na Advent a Vianoce, s.109

¹³ Meditácie na Advent a Vianoce, s. 23

¹⁴ Tamže s. 31

¹⁵ Tamže s. 31

¹⁶ Tamže s. 89

- *Boh chce, aby si ho poznala, milovala a objala. Rodí sa zaodetý do ľudského tela, aby sa ti pripodobnil. Na svete nechce vlastniť nič iné len srdce človeka. Nechce iné, len aby si ho milovala. Moje nevďačné srdce, ako to, že nehoríš z lásky k milujúcemu Bohu?!¹⁸*
- *Neomietaj vo svojom srdci Boha, ktorý ťa miluje.¹⁹*
- *Roznecuj svoju túžbu milovať ho, pretože to je prvý krok na ceste lásky a hľadania Ježiša. Ak v sebe necítiš citovú lásku, nevadí. Len ho túž milovať a už to je skutočná láska.²⁰*
- *Ty, moje jediné Dobro, si ma vždy miloval a od večnosti mi preukazuješ dobro a dávaš mi svoju úžasnú lásku nielen v slovách, ale v konkrétnych skutkoch. Ó, moje biedne a nevďačné srdce, tvoj Boh ťa neprestajne miluje...!²¹*

Náš duch je uspôsobený tak, že za normálnych okolností sa musí dlho „vystavovať“ myšlienke, aby na ňom zanechala nezmazateľnú stopu; nič z toho, čo ním prechádza letmo, sa do neho skutočne nevštepí a nezmení ho. Preto sa musíme neustále vystavovať Božej láske, tak ako sa zem každý deň vystavuje slnečným lúčom, aby jej dali svetlo, teplo, život. Toto môžeme dosiahnuť len skúmaním Božieho zjavenia – Božieho slova. Ved' kto iný by nás mohol uistiť a presvedčiť, že nás miluje, ak nie samotný Boh? Sv. Augustín poznamenáva: „Celá Biblia hovorí len o Božej láske!“ Keby sa celá Biblia mohla zmeniť z písaného slova na slovo hovorené a stala by sa jedným hlasom, potom by tento hlas volal: „Boh vás miluje!“ všetko, čo Boh koná je láska! „Nie je dôležité vedieť, či jestvuje Boh, dôležité je vedieť, že je láska.“ (Kierkegaard)²²

Bl. Mária Celesta a s ňou všetci svätí sa dlho „vystavovali“ Božej láske, tak dlho, až ich srdcia zahoreli a vtedy už nemohli nemilovať. Túžili odpovedať na túto Božiu prehojnú lásku svojou láskou. Avšak stále si uvedomovali, že iba Ježiš je jedinou studňou, kde chcú čerpať, jediným prameňom - aby aj oni sami milovali, a niektorí milovali až po vyliatie krvi – dali to, čo sami od Pána prijali.

Ak sme vo svojom živote pochopili a zakúsili, že Boh nás miluje bezpodmienečne a osobne, stali sme sa a stávame sa čoraz viac (lebo je to nikdy nekončiaci sa proces) slobodnými.

Ak môj život je formovaný presvedčením: „Žijem, pretože ma Boh vždy miloval, nezávisle na mojom výkone a na mojich kvalitách“; ak ma zasiahne táto „skrytá“ skutočnosť, potom vo mne rastie hlboká vďačnosť a veľká sloboda. Pokiaľ sa mi dostalo tejto „uzdravujúcej skúsenosti“, budem Bohu odpovedať a odovzdávať sa mu slobodne a z lásky. Z tohto vychádza náš premieňajúci sa existenčný pohľad a odtiaľ pochádza tiež naše prvé a najhlbšie povolanie: Nechať sa objasniť Božou láskou a niesť Božou rukou!

Nie sme tu na zemi preto, aby sme viedli jednotvárny, prízemný a obmedzený život, ale boli sme stvorení pre život v plnosti. Je v nás veľký smäd po slobode aj preto, že našou najzákladnejšou túžbou je túžba po šťastí, a my vieme, že niet šťastia bez lásky a láska nie je bez slobody!

Boli sme stvorení z lásky a pre lásku, a šťastie môžeme nájsť iba tak, že budeme milovaní a budeme milovať. Sv. Katarína Sienská (oblúbená svätá M. Celesty) povedala: Bez lásky človek nevie žiť!

Sv. Ján Pavol II, vo svojej prvej encyklike *Redemptor hominis* napísal: „Človek nemôže žiť bez lásky. Človek ostane pre seba nepochopiteľnou skutočnosťou, jeho život nebude mať zmysel, ak sa mu nezjaví Láska, ak sa nestretne s Láskou, ak sa jej nedotkne a nejakým spôsobom ju neurobí svojou, ak v nej nebude mať živú účasť.“

Možno sa pýtame, kde a ako sa stretnúť s touto Láskou? S odpoveďou prichádza sv. Alfonz, ktorý vo svojej knihe: *Cesta lásky*²³, píše: „Je jeden skvelý prostriedok, ako dosiahnuť dokonalú lásku k Ježišovi, a to rozjímať o jeho umučení. Kto môže poprieť, že zo všetkých pobožností je pobožnosť k umučeniu Ježiša Krista pre hriešnikov najužitočnejšia a najväčšmi rozplameňuje milujúce duše? Odkiaľ nám plynú také veľké

¹⁷ Tamže s. 91

¹⁸ Meditácie na Advent a Vianoce, s. 95

¹⁹ Tamže s. 102

²⁰ Tamže s. 106

²¹ Tamže s. 120- 121

²² Porov. R. Cantalamessa, *Život v Kristovi*, s. 15

²³ Sv. Alfonz de Liguori: *Cesta lásky*, s. 12

duchovné dobrá, ak nie z umučenia Ježiša Krista? Odkiaľ máme nádej na odpustenie, silu proti pokušeniam, dôveru, že sa dostaneme do neba? Odkiaľ prichádza všetka tá pravda, ktorá je svetlom, odkiaľ také láskyplné volania, také podnety na obrátenie, také túžby zasvätiť sa Bohu, ak nie z umučenia Ježiša Krista? Svätý Bonaventúra hovorí, že niet vhodnejšej pobožnosti, ktorou by sme svoju dušu posvätili, ako rozjímanie o umučení Ježiša Krista. Preto radí, aby sme každý deň meditovali o jeho umučení, ak chceme pokročiť v láske k Bohu: „Ak chceš napredovať, denne uvažuj o Kristovom umučení. Nič totiž tak nerozvíja v duši dokonalú svätosť ako rozjímanie o utrpení Ježiša Krista.“ Sv. František neustále povzbudzoval svojich bratov, aby neprestajne rozjímali o umučení Ježiša Krista. Scupoli²⁴ píše: „Kto sa nezapáli láskou k Bohu, keď rozjíma o mŕtvom Ježišovi na kríži, nebude ho nikdy milovať!“

Mnohí svätí (ak nie všetci) zažili milosť tohto osobného Božieho dotyku, milosť obrátenia, zamilovania sa do Ježiša práve pri pohľade na kríž, pri rozjímaní o Pánovom umučení. Keď si otvoríme autobiografiu bl. Márie Celesty, čítame hneď na prvých stranách, ako sa jej dotkla Božia láska práve pri rozjímaní o Ježišovom umučení:

- *Prečítala som si meditáciu o umučení nášho Pána Ježiša Krista a potom som urobila úkon viery v Božiu prítomnosť. Zaraz som pocítila mimoriadnu sústredenosť srdca a naplnila ma veľká láska.*²⁵
- *Raz, keď som si prečítala meditáciu o prebodnutí boku nášho Pána na kríži, pocítila som, ako ma pohlcuje láska božského Pána, ktorý ma pozýval k prebývaniu v jeho zranenom srdci. Božia láska ma vtedy hlboko zranila...*²⁶

Ak chceme milovať, ak chceme horieť (a nie dymiť, čmudiť) treba sa nám neustále zapalať – a v slovách Márie Celesty sme dostali aj odpoveď – veľmi konkrétnu odpoveď, pre náš všedný, každodenný život: Rozjímaj o Ježišovom umučení, hľad' na Ježiša na kríži!

Je dobré, že máme pôstne obdobie, kedy viac rozjíname nad Pánovým umučení, modlíme sa krížovou cestu, je to veľmi dobré! Ale v cirkevnej praxi každý piatok v týždni mal by byť pre nás dňom „intenzívneho pohľadu“ na Ježiša, na jeho kríž!

- ***Predbehnem teraz to, čo zvyčajne hovorím na koniec. Skúsme sa každý zamyslieť nad prežívaním piatka. Nejde len o to, že ten deň nejem mäso. Ale ako ho prežívam? Či vôbec mi príde na um, že Ježiš mi v tento deň preukázal svoju najväčšiu lásku?! Skúsme prehodnotiť naše prežívanie tohto dňa a prosme Ducha svätého, aby nám ukázal k čomu nás pozýva. Možno to bude intenzívny pohľad na kríž, modlitba, prečítanie a rozjímanie úryvku o Pánovom umučení... Pýtajme sa a prosme Ducha Svätého o svetlo a silu to uskutočňovať!***

Ak by sme vzali život hociktorého svätého, zistili by sme, že napriek rôznym cestám svätosti, dobe v ktorej žili, podmienkam, rodinám z ktorých pochádzali - kľúčom ktorý otváral celý ich život, kľúčom k pochopeniu toho, čo prežili a ako to prežili je práve Božia láska, ktorej sa otvorili, ktorú prijali ako dar a ktorú neustále prijímali ako dar! Ak sú výnimoční a veľkí vo svojej láske k Bohu a k blíznym, ak dokázali z nášho pohľadu priam neuveriteľné veci, tak jedine preto, lebo sa otvorili daru Božej lásky. Dovolili Bohu, aby naplnil „dolinu“ ich života svojou láskou a milosťou. A oni neurobili „nič iné“ iba potom túto jeho lásku vylievali ďalej na druhých. Takto mohli darovať to, a iba to, čo sa dostalo im samým, čo sami neustále prijímali. To je kľúč ich svätosti a aj našej svätosti!

A toto zakúšala vo svojom živote aj bl. Mária Celesta, po celý svoj život neprestáva žasnúť nad Ježišovou láskou voči nej, aj napriek všetkej svojej úbohosti a slabosti. Ba práve Ježiš potreboval jej slabosť, jej biedu, ktoré boli tou „dolinou“. Ježiš si nás vyvolil v našej slabosti a potrebuje nás slabých a čaká, až mu túto slabosť ponúkne. Nie sme to my, ktorý sme schopní milovať! Ale je to On, ktorý je Láska! Ak si ešte stále myslíme, že niečo dokážeme, že sme milujúci, láskaví, trpezliví ... pravdepodobne je pred nami ešte dlhá cesta, ktorá má nás priviesť ku „zdeseniu a sklamaniu“ zo seba, k precíteniu našej slabosti a úbohosti a zároveň ku vrhnutiu sa do Božích rúk!

²⁴ Lorenzo Scupoli (* okolo 1530, Otranto, Taliansko – † 28. november 1610, Neapol) taliansky rehoľník, teatín, mystik, súčasník sv. Františka Saleského.

²⁵ Autobiografia, s. 33

²⁶ Tamže

- *Je pravda, že ťa milujem láskou všetkých serafínov a všetkých nebeských duchov, ale to preto, že ty si ma miloval prvý. Kým som bola predtým, ako si sa začal prihovárať môjmu srdcu? Bola som len bezduchým, tvrdým mramorom. Ale keď si sa prihovorel mojej duši, dal si mi ducha života. Môj milovaný, v plameni tvojej nekonečnej lásky si v mojej hrudi rozpálil živý plameň tvojej čistej lásky.*²⁷

Povedať Ježišovi: *milujem ťa láskou všetkých serafínov a nebeských duchov* je teda dosť odvážne, a možno až trúfalé. Keby to tak niekto povedal veľa nás, asi by sme sa na neho pozreli pohľadom, ktorý by dobre vyjadril, čo si myslíme ☺.

Ale čítajme do konca túto vetu: *ale to preto, že ty si ma miloval prvý*, vtedy pochopíme viac to „bláznovstvo“, ktoré nehovorí: ja na to mám, ale hovorí: Mám na to, lebo On na to má! Matka Celesta, vždy keď sa „chváli“ svojou láskou, chváli sa Ježišom, ktorý miluje tak bláznivo, bezpodmienečne, bezhranične - aj my sme v láske otupení, leniví, nechotní, ťažkopádni. On ako ten rozsievач – rozsieva všade, rozsieva hojne, žiadna pôda, terén – teda žiadne srdce nie je „ochudobnené“ o jeho lásku!

- *Pane, daj sa mi poznať, aby som ťa milovala a z celého srdca zachovávala tvoj svätý zákon, pretože ešte ťa dostatočne nepoznám ani nemilujem. Ba často ťa urážam, pretože väčšmi milujem seba samú a stvorenia, svoje chůtky a to, čo mi vyhovuje, a správam sa, akoby som ťa nepoznala...Pomôž mi, aby som ťa skutočne milovala. Daj mi čistú lásku, aby som nič nemilovala viac než teba.*²⁸

Toto nádherné „vyznanie“ M. Celesty hovorí o jej pokore: ona vie, že ešte Ježiša nemiluje ani nepozná, jej správanie (a tu sa môžeme podpísať aj my ☺) je plné paradoxov, protirečení. Matka Celesta aj nám hovorí, že Ježiša sa „učíme“ milovať, tento rast v láske, táto cesta sa zavŕši až vo chvíli našej smrti! Pokiaľ žijeme – stále v láske kráčame, nezmocnili sme sa jej raz navždy! A tá jej nádherná prosba: *Pomôž mi, aby som ťa skutočne milovala* – nech sa stane našou neustálou modlitbou – a táto modlitba bude určite vypočutá! Takto sa dokáže modliť iba človek, ktorý vie a uznáva, že je hriešnik, a že stále potrebuje Ježiša, potrebuje jeho odpustenie, potrebuje denno denne prijímať dar spásy.

- *Najdrahší Ježišu, osvecuj ma a vysvetľuj mi pravdy viery a Boží zákon. Ty sám buď mojou duchovnou cestou, buď mojím jediným učiteľom a vychovávateľom. Prikáž môjmu srdcu, aby ťa milovalo, a daj sa mi milovať. Zjav mi svoju božskú krásu a nasýť moje srdce. Potiahni ma a pobežím za tvojou vôňou. Zjav sa mi v živom chráme môjho srdca a rozpál ho svojou božskou láskou. Vyslov svoje všemocné slovo a stane sa. Ukry sa v mojom srdci a nedovoľ, aby som ťa stratila z vlastnej viny. Doteraz som bola ako stratená ovečka bez pastiera. Hľadala som ťa medzi stvoreniami, a nenachádzala som ťa, pretože som blúdila medzi svojimi pocitmi, zbytočnými myšlienkami a prehnanou starostlivosťou o seba samú. Snažila som sa uspokojovať svoje chůtky a nezriadené vášne, a preto som ťa nemohla nájsť. Láska moja, je mi ľúto, že som stratila toľko času tým, že som ťa nemilovala.*²⁹

Mária Celesta vnímala seba vždy ako tú, ktorá sa má od Ježiša stále učiť – a zdôrazňuje, že Ježiš je jej jediným učiteľom a vychovávateľom. Tento dar „učenlivosti“ Boh dáva hojne tým, ktorí chcú byť skutočne múdri, ktorí v pokore uznávajú a prijímajú svoju biedu a neschopnosť, ktorí vedia, že nič nevedia, a že ešte veľmi málo chápú. Matka Celesta sa v pravde a úprimnosti vyznáva, prečo nemohla nájsť Ježiša, prečo bola ako „stratená ovečka“. Jej slová sú aj pre nás zrkadlom: *Hľadala som ťa medzi stvoreniami, a nenachádzala som ťa, pretože som blúdila medzi svojimi pocitmi, zbytočnými myšlienkami a prehnanou starostlivosťou o seba samú. Snažila som sa uspokojovať svoje chůtky a nezriadené vášne.* A ja? Aké by bolo moje vyznanie? Čo by som ja povedala o mojom stratenom čase? Matka Celesta hovorí, že čas v ktorom nemilujem Ježiša je stratený...

Matka Celesta určite veľmi dobre poznala Vyznania sv. Augustína. Jej predchádzajúci text veľmi korešponduje s týmito jeho slovami: *Neskoro som ťa začal milovať, Krása taká dávna a taká nová, neskoro som ťa začal milovať! Ty si bol vnútri a ja vonku a tam som ťa hľadal. Ošklivo som sa vrhal na krásne veci, ktoré si stvoril. Bol si so mnou a ja som nebol s tebou. Držalo ma ďaleko od teba to, čoho by nebolo, keby to nebolo v tebe. Volal si a kričal a preboril si moju hluchotu. Žiaril si, skvel si sa a zahnal si moju slepotu.*

²⁷ Rozhovory duše s Ježišom, s. 75

²⁸ Meditácie na obdobie cez rok, s. 36- 37

²⁹ Meditácie na obdobie cez rok, s. 63

*Šíril si vôňu, ja som si jej vdýchol a dychtím po tebe. Okúsil som a teraz som lačný a smädný. Dotkol si sa ma a zahorel som túžbou po tvojom pokoji.*³⁰

V Katechizme čítame, čo pre nás znamená veriť v Božiu lásku a tiež v čom sa my prehrešujeme voči Božej láske.

KKC 2093 Viera v Božiu lásku zahŕňa výzvu a povinnosť odpovedať na Božiu lásku úprimnou láskou. Prvé prikázanie nám prikazuje milovať Boha nadovšetko a všetky stvorenia pre neho a kvôli nemu.

KKC 2094 Proti Božej láske sa možno prehrešiť rozličnými spôsobmi:

- Lahostajnosť zanedbáva alebo odmieta brať do úvahy Božiu lásku. Neuznáva jej iniciatívu a popiera jej silu.
- Nevďačnosť zabúda alebo odmieta uznať Božiu lásku a odplácať sa jej láskou za lásku.
- Vlažnosť je váhanie alebo nedbanlivosť pri odpovedi na Božiu lásku a môže zahŕňať odmietnutie oddať sa podnetu lásky.
- Znechutenosť (acedia) alebo duchovná lenivosť zachádza až do odmietnutia radosti, ktorá pochádza od Boha, a do odporu proti Božiemu dobru.
- Nenávisť voči Bohu pochádza z pýchy. Protiví sa láske Boha, ktorého dobrotu popiera, a odvažuje sa mu zlorečiť ako tomu, ktorý zakazuje hriechy a ukladá tresty.

Katechizmus nám v tomto bode dáva veľmi konkrétne zrkadlo: ako sa prehrešujeme proti Božej láske. Iba to, čo je v nás pomenované, vyznané, čo vynesieme na svetlo, s čím prideme „k Lekárovi“, môže byť uzdravené! Táto naša choroba srdca – hriech proti Božej láske nie je malichernou vecou. Ježiš povedal raz sv. Angele: *Nezamiloval som si ťa zo žartu!* Bohu nie je jedno ako odpovedáme na jeho lásku, jemu nie je jedno, či tento jeho dar prijmem alebo nie!

Svätí a spolu s nimi aj Matka Celesta hovorí, že pripodobňujeme sa tomu, koho milujeme:

- *Ježiš je láska a ak miluješ Lásku, zrodí sa v tebe život lásky. Ježišova božská láska bude vtedy výdatným pokrmom tvojho života a ty budeš jeho radosťou a pokrmom, ktorý nasýti jeho hlad lásky.*³¹

Matka Celesta bola veľmi pozornou Ježišovou učeníčkou, a preto môže učiť aj nás. V týchto slovách nám dáva nádhernú lekciu, ktorú ako prvá „absolvovala“ ona: *Ježiš je láska a ak miluješ Lásku, zrodí sa v tebe život lásky.* Inými slovami: Miluj a budeš milovať, buď s láskou a staneš sa láskou!

Ak miluješ Lásku, Ježišova božská láska bude výdatným pokrmom tvojho života. Človek má dva „žalúdky“: na pokrm a na city. Hlad po láske je v nás veľmi silný, cítime sa stále nedomilovaní, nenaplnení. Niekedy svoj hlad po láske ukrývame za náš aktivizmus, našu službu druhým, veľa pracujeme, dávame sa – a očakávame aspoň nejakú odrobinku lásky. Avšak tento hlad po láske nám vložil do srdca Boh, a preto len On ho môže nasýtiť, naplniť! Vždy, keď budeme tento hlad v nás naplňovať ľuďmi, vecami ... budeme viac a viac prázdni, oklamaní, nespokojní a hladní. Každý z nás raz narazí na túto pravdu, ktorá musí ním „zatriať“: Iba Boh stačí! Nespokojné je moje srdce Bože, kým nespočinie v tebe!

Verím, že Boh, že iba on mi dáva všetko? Že mi dáva lásku, lásku, ktorá ma naplní a je *výdatným pokrmom môjho života?* Jeho láska je „výdatným pokrmom“ teda úplne stačí pre môj hlad, pre moje potreby, pre moje nasýtenie, pre moje šťastie! V Božom slove čítame: „*Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán; šťastný človek, čo sa utieka k nemu...*“³² *Boháči sa nabíedia a nahladujú, ale tým, čo hľadajú Pána, nijaké dobro chýbať nebude.*³³“ Skúsme a presvedčíme sa, že je to tak!

A potom hovorí Celesta niečo úplne prevratné: Keď sa Ježiš stáva tvojím pokrmom, keď nehľadáš lásku u ľudí, ale u neho, vtedy *ty si jeho radosťou a pokrmom, ktorý nasýti jeho hlad lásky.* Teraz možno viac rozumieme, čo povedal Ježiš samaritánke, keď ju poprosil: Daj sa mi napiť!³⁴ O aký smäd tu išlo. Iste, Ježiš bol fyzicky unavený a veľmi smädný – bola horúčava a poludnie, avšak jeho smäd bol smädom po láske, po srdci ženy, po prijatí daru spásy, ktorý dáva!

³⁰ Sv. Augustín, Vyznania, (Lib. 7, 10. 18; 10, 27: CSEL 33, 157-163. 255)

³¹ Tamže, 96

³² Ž 34, 9

³³ Tamže v. 11

³⁴ Jn 4, 7

Keď dnes hovoríme o Božej láske k nám a o našej láske, o našom povolani MILOVAŤ, nemôžeme nespomenúť sv. Alfonza Máriu de Liguori, zakladateľa redemptoristov a blízkeho priateľa Matky Celesty. V r. 1768 napísal jednu zo svojich najslávnejších kníh. (Matka Celesta si ju už nestihla prečítať, odišla k Pánovi v r. 1755, avšak to, čo je obsahom tejto knihy bolo by zhrnutím aj jej osobnej skúsenosti). V slovenskom preklade sa nazýva: Cesta lásky, s podnadpisom: Praktický návod duším, ako milovať Ježiša Krista. Z väčšej časti je toto jeho dielo komentárom k Pavlovmu hymnu o láske z prvého listu Korint'anom. Hneď na začiatku čítame kľúčovú myšlienku, ktorú potom rozvádza v celej knihe:

„Celá svätosť a dokonalosť duše spočíva v láske k Ježišovi Kristovi, nášmu Bohu, nášmu najvyššiemu dobru a nášmu Vykupiteľovi. Kto mňa miluje, povedal Ježiš, toho bude milovať môj večný Otec: „Ved' Otec sám vás miluje, lebo vy ste milovali mňa“ (Jn 16, 27). Dokonalosť vidia jedni v prísnom živote, druhí v modlitbe, tretí v častom prijímaní sviatostí, iní zasa v almužne. No mýlia sa: dokonalosť spočíva v tom, že milujeme Boha z celého srdca.³⁵

Na konci tejto knihy vo veľmi vrúcnej modlitbe volá: *Ježišu, ty si zaslúžiš nekonečnú lásku. Príliš si si ma zaviazal, aby som ťa miloval. Nie, nevedel by som žiť tak, aby som ťa nemiloval. Milujem ťa, moje najvyššie dobro, milujem ťa a nechcem nič iné len teba milovať!*³⁶

Sv. Alfonz hovorí: *nevedel by som žiť tak, aby som ťa nemiloval*. Svätí nevedeli žiť tak aby nemilovali. Na tento „level“ sme pozvaní aj my – je to naša základné povolanie, naše „základné vybavenie“, máme na to, len treba do toho ísť! Možno aj preto my sami, a ľudia okolo nás, nevieme žiť, utekáme od života, boríme sa pod jeho neznesiteľnou ťarchou, lebo utekáme od nášho skutočného Života, ktorý spočíva v láske!

V našich úvahách by sme mohli ešte pokračovať, lebo ani zďaleka sme nevyčerpali hĺbku tejto témy. Je samozrejmé, že si pamätáme Ježišove slová, ktoré dávajú našej láske konkrétne kontúry: K týmto slovám už netreba nič dodať!

- *Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem.³⁷ Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali, ako som ja miloval vás.³⁸*
- *Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú.³⁹*
- *Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.⁴⁰*
- *Láska k Bohu spočíva v tom, že zachováваме jeho prikázania.⁴¹ Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je láska.⁴²*
- *Milovaní, keď nás Boh tak miluje, aj my sme povinní milovať jeden druhého.⁴³*
- *My milujeme, pretože on prvý miloval nás. Ak niekto povie: „Milujem Boha“, a nenávidí svojho brata, je luhár. Ved' kto nemiluje brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí. A toto prikázanie máme od neho: aby ten, kto miluje Boha, miloval aj brata.⁴⁴*

Sv. Augustín, mal nepochybne veľký vplyv na duchovný život bl. Matky Celesty, keďže je jedným zo štyroch hlavných patrónov našej Rehole (spolu so sv. Dominikom, sv. Františkom z Assisi a sv. Františkom z Pauly). Povedzme si zopár vybraných myšlienok ako on chápe slovo milovať. A je to znova zrkadlo do nášho vnútra! Tieto jeho myšlienky môžu byť pre nás veľkou inšpiráciou. Sú konklúziou toho, čo sme si dnes hovorili. Toto sú jeho osem MILUJ.

1. **Miluj Lásku**, ktorá ťa milovala prv ako ty ju! Láska Boha nás predchádza, očakáva, miluje prv ako ty ju!
2. **Miluj Cirkev** ako matku, ktorá ťa zrodila.

³⁵ Sv. Alfonz Mária de Liguori: Cesta lásky, s. 5

³⁶ Tamže, s. 164

³⁷ Jn 15, 14

³⁸ Jn 13, 34

³⁹ Mt 5, 44

⁴⁰ Mt 25, 40

⁴¹ 1 Jn 5, 3

⁴² 1 Jn 4, 8

⁴³ 1 Jn 4, 11

⁴⁴ 1 Jn 4, 19- 21

3. **Miluj spoločné dobro**, lebo láska nie je sebecká! Uprednostni spoločné dobro pred svojimi osobnými záujmami.
4. **Miluj pravdu**, lebo ťa privádza ku šťastiu.
5. **Miluj priateľa** v Bohu **a nepriateľa** kvôli Bohu. Priateľstvo dáva silu. Miluj priateľov v Bohu a k Bohu ich veď.
6. **Miluj v pokore**, so srdcom na dlani. To znamená nežiť s odstupom od iných. Pokora sa nemá predstierať, ale prejavieť.
7. **Miluj a rob čo chceš**. Ak skutočne milujeme, nebudeme schopní robiť zlo, láska nám to nedovolí. Ak pochádzajú moje skutky z koreňa lásky, ak je láska vo mne zakorenená, tak z tohto koreňa nemôže vzísť nič iné iba láska!
8. **Miluj Bibliu** – ľúbostný list od Boha!

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému...

Bl. Mária Celesta, oroduj za nás!